

наго ученика Іисуса. Въ него е изложено особенно съ разителны черты ученіе-то за божество-то на Спасителя.

И така живота-тъ и ученіе-то на Іисуса Христа и първоначална-та сѣдба на църквѣ-тъ Му сѣ изобразены за насъ въ Священны-тъ книги на Новыя Завѣтъ. Тыя сѣ слѣдующи-тъ: 4 Евангелія: отъ Матѳея, Марка, Луки и Іоанна; Дѣянія-та на Апостолы-тъ; седемъ Посланія соборны: три написаны отъ Іоанна, два отъ Петра, едно отъ Іакова, едно отъ Іудѣ и 14 Посланія Павловы. Освѣтъ това, въ Новыя Завѣтъ има една книга Пророческа, Апокалипсисъ или откровеніе за бѣдѣщи-тъ сѣдбы на Църквѣ-тъ, тя е написана отъ св. Іоанна Богослова.

ГЛАВА СІХ.

РАЗОРЕНІЕ ІЕРУСАЛИМА.

Въ то время, кога, при всички-тъ гоненія, благодатно-то Царство Іисусъ Христово ся утвърждавало и распространявало во всички-тъ народы земны, отхвърлено-то отъ Бога царство Іудейско ся разрушавало. Около четиридесѣтъ години подиръ вознесеніе-то на Іисуса Христа, Іерусалима, споредъ Негово-то прѣдказаніе, разрушили язычници-тъ. Іудеи-тъ, понеже считали себе си за народъ Божій, не рачили да бѣдѣтъ подъ власть на язычници-тъ; тѣ възстали противу Римляне-тъ. За такыва возмущенія мнозина отъ нихъ были избиты въ разны мѣста, и напоследокъ Титъ, сынъ на Императора Веспасіана, обсадилъ Іерусалимъ и взелъ го. Война-та была една отъ найжестоки-тъ. Единъ миллионъ и сто тысящи Іудеи погынали, а други-тъ отведены въ плѣнъ. Храма-тъ былъ изгоренъ, ако и да желалъ Титъ да го запази; отъ него не останѣло камень на камени. Іерусалимъ былъ совершенно разваленъ. Таковымъ образомъ Господь наказалъ тоя градъ, който проліялъ кръвь-тъ на толкосъ Пророцы,